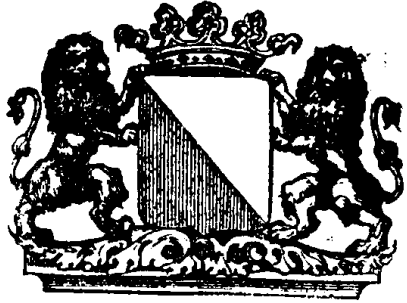

UTRECHTSCH E

PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

KENNISGEVING.

Burgemeester en Wethouders der stad Utrecht, brengen ingevolge art. 264 der Gemeentewet, ter kennis der ingezetenen, dat de op heden voorloopig vastgestelde 3 Suppletoir kohieren der plaatselijke belasting op de honden, ter Secretarie voor een ieder ter lezing zullen liggen op werkdagen, van af den 21. Januarij tot en met den 8 Februarij 1860, van des morgens tien tot des namiddags twee ure.

Burgemeester en Wethouders voornoemd
Utrecht, N. P. J. KIEN.
19 Jan. 1860. Ter ordonnantie van dezelve
H. G. RÖMER.

UTRECHT, Zaterdag 21 Januarij.

Er is heden geen nieuws, noch van de Italiaansche aangelegenheid, noch van den vrijhandelsstrijd, die in Frankrijk door 's keizers brief is ontstaan.

Wat het eerste betreft, schijnt het zeker, dat de heer *de Cavour* den heer *Farini* aan zich heeft gesloten; deze laatste zou dus als diktator van Parma, Modena en Bologna, de belangen van die gewesten in den Sardiniësch-ministerraad vertegenwoordigen. Men noemt *Fanti* als minister van oorlog; dit ware een waarborg te meer voor de zegepraal der eenheidspolitiek; *Fanti* is de opperbevelhebber van het Midden-Italiaansche leger. Eindelijk worden nog de Romein *Mumiani* voor de portefeuille van onderwijs, en de Venetiaan *Elena* voor openbare werken genoemd. Op die wijs zou aan het Italiaansche nationaliteitsgevoel zeker wel voldaan worden, en daar het geheel door den adem van den minister-president zou bezielt worden, geloof men, dat het nieuwe Sardiniësch kabinet er niet te minder homogeen door zal wezen, en de noodige kracht zal betoonen, om de vervulling der wenschen van de Italianen te kunnen bevorderen en verwezenlijken.

Men zegt, dat van wege Engeland ernstig te Turijn op wordt aangedrongen, om door te tasten. Het regt der *faits accomplis* verkrijgt zooveel gezag, dat men wel mag aannemen, dat Sardinië het verstandigste zal doen, door de aansluiting van Midden Italië door te zetten, niettegenstaande alle vertoogen, die daartegen mogten inkomen. *Cavour* is daarvoor de regte man; hij zal zich steunen op de stemmen der volksvergaderingen van Midden-Italië, en kan zich buitendien thans beroepen op de noodzakelijkheid er van, omdat de gemeederen in Midden-Italië meer en meer opgewekt worden, door de wijze waarop zij tusschen de zendelingen der verdreven hertogen, de kuiperijen der reaktie- en priesterpartij en de duidelijk uitgedrukte begeerten des Ital. volks worden geslingerd. In de Marken is de onrust groot; ook in Napels schijnt iets te smeulen, terwijl de geest in 't Venetiaansche zóó is, dat men zegt, dat het hof van Weenen voornemens is, er eene 60duizend tal sterke bezetting te vestigen.

Bij al die verwikkelingen steekt Rome stoutweg de banier van den tegenstand op, steunende op eenige huurlingen; het pauselijk hof schijnt als met blindheid geslagen. Toch bevestigt zich het bericht niet, dat het de terugroeping der Fransche troepen heeft gevraagd; dat ware te verregaande diertheid. Intusschen meldt een telegram van heden morgen, dat de aartsbisschop van Parijs zijn ontslag heeft gevraagd, als lid van *Napoleon's* geheinen raad.

Dat de beginselen van handelsvrijheid in Frankrijk nog groote oppositie ondervinden, is te begrijpen. De regering zal echter met genoegzame omzigtigheid in de toepassing te werk gaan, om alle verwikkelingen in de nijverheid te voorkomen. Zelfs het zoo liberaal gezinde *J. des Débats* raadt die voorzigtigheid aan. Dat blad toont echter tevens aan, gelijk men onder Parijs zien zal, hoezeer 's Keizers plannen Frankrijk werkelijk ook in handel en nijverheid de plaats zal doen innemen, die het in de wereld toekomt.

Ongeregeldheden in Denemarkens hoofdstad hebben dezer dagen de aandacht getrokken, zonder dat men de oorzaken er van kende. Onder Kopenhagen zal men daaromtrent eenige opmerkelijke bijzonderheden vinden.

De sinds gister ontvangen telegrafische depeches laten wij hieronder volgen:

Turijn, Vrijdag. De graaf *Cavour* is benoemd tot minister van buitenl. zaken; de heer *Farini* tot minister van binnenl. zaken. De benoemingen der andere ministers zijn nog niet bekend.

Weenen, Vrijdag. Frankrijk heeft te Londen en St. Petersburg op nieuw stappen gedaan voor de spoedige bijeenkomst van het kongres tot regeling

der zaak van Midden-Italië.

Weenen, Vrijdag. In doorgaans goed onderrigte kringen houdt men onder de tegenwoordige omstandigheden het bijeenkomen van een kongres voor onwaarschijnlijk, dewijl Oostenrijk daaraan in geen geval deel zou nemen.

Berlijn, Vrijdag. In de heden gehouden kamerzitting is door den minister van binnenl. zaken het wetsontwerp betreffende de kiesdistrikten ingediend. Naar dat ontwerp worden telkens twee kiesdistrikten vereenigd, die dan twee afgevaardigden zullen kiezen; de plaatsen, waar de verkiezingen gehouden worden, zijn bij de wet aangewezen; voor enkele uitzonderingen wordt den minister van binnenl. zaken het maken van bijzondere bepalingen voorbehouden. In de rede bij de indiening uitgesproken deed de min. uitkomen, dat tot dusverre gebreken bestonden en dat de kiesvrijheid noodig is. Aan eene bijzondere commissie, uit vele leden en dat wel uit alle deelen des lands bestaande, zal waarschijnlijk een onderzoek der voordragt worden opgedragen.

Londen, Vrijdag. De *Times* meldt in zijne tweede editie, in eene Parijsche korrespondentie, dat de onderteekening van het handelstraktaat tusschen Frankrijk en Engeland dadelijk te verwachten is, zijnde lord *Cowley* van volkomene volmagt voorzien.

Volgens den *Chronicle* zal Frankrijk de invoerregten verminderen op ijzer en steenkolen; Engeland daarentegen die op wijn, geestrijke dranken en Parijsche artikelen.

Londen, Vrijdag. In eene te Manchester gehouden meeting heeft de heer *Bright* eene redevoering uitgesproken, waarin hij aan *Napoleon III* uitbundigen lof toezwaaid. Hij schetste den keizer als den trouwen en waren bondgenoot van Engeland, en verklaarde, dat de jongste brief van den keizer over de kwestie der hervorming van Frankrijks handelsstelsel, met gulden letters in de geschiedenis behoort geboekstaafd te worden.

Parijs, heden, Zaterdag.

De *Moniteur* bevat een rapport van de ministers *Billault*, *Magne* en *Rouher* aan den keizer over de groote ontginningen, waarvan de brief van 5 Jan. spreekt. In dat rapport wordt uiteengezet, hoe onder de verschillende wetgevingen maatregelen zijn genomen, om tot de ontginning der onbebouwde streken en de droogmaking der moerassen te geraken. De ministers zeggen verder, dat zij ontwerpen in gereedheid brengen die aan den Raad van State zullen worden onderworpen, en de ontginning en droogmaking zullen betreffen van 2,790,000 bunders. Deze werken zullen echter ondernomen worden, als ze door den staatsraad na onderzoek *in loco* nuttig erkend zullen zijn. De gemeenten zullen die werken zelve kunnen ondernemen, of zich daarvan ontheiden ten laste van den staat, tegen afstand van de helft der ontgonnen gronden.

Londen, heden, Zaterdag. De *Morn. Herald* bevat het bericht, dat de aartsbisschop van Parijs zijn ontslag heeft genomen als lid van 's keizers geheinen raad.

De *Spectator* deelt mede dat het handelsverdrag zal vaststellen de gelijkstelling der Engelsche en Fransche handelsvlaggen en de opheffing van het tonnengeld; dat Engeland verder geen uitvoerregt van steenkolen zal heffen en overigens tot eene tariefs-herziening overgaan.

Het gerucht wil dat in de zaak der New Foundland visscherijen eene schikking tusschen beide Staten is tot stand gekomen.

Per telegraaf meldt men ons uit 's Hage, dat het verslag der Eerste Kamer op de spoorwegen en het antwoord der regering is uitgegeven. Er zijn veel bedenkingen van allerlei aard tegen de ontwerpen in opgenomen, maar er is geen resultaat omtrent het gevoelen der meerderheid.

— Z. M. heeft aan Hds. gezant te Berlijn, baron *Schimmelpenninck van der Oije*, vergunning verleend tot het aannemen en dragen der versierselen van ridder grootkruis der orde van Albrecht den Dappere, van Z. M. den Koning van Saksen; — benoemd tot lid der prov. komm. van geneesk. onderz. en toez. in Z.-Holland, gevestigd te Dordrecht, den heer *F. J. I. Schmidt*, med. dr. en prakt. geneesk. aldaar, ter vervanging van den heer *C. J. Vaillant*, op zijn verzoek eervol ontslagen; — den offic. van gez. 3. kl. bij de zeemagt *G. Luchtmans*, dienende in O.-Indië, op zijn verzoek, eervol ontslag ver-

leend, en hem benoemd tot offic. van gez. 3. kl. bij de landmagt in Nederlandsch Indië.

— Z. M. de koning heeft aan den gepensioneerden 1 luit. van het wapen der kavalerie bij het leger in Nederl. Indië, *F. E. van Lawick van Pabst*, den titulair rang van ritmeester toegekend.

— Terwijl de Amsterdamsche dagbladen en ook de *Haarl. Cour.* melden, dat de bijeenroeping van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, ter behandeling van de spoorwegontwerpen, zou zijn uitgesteld, bevat de *Staats-Courant* het bericht der bijeenroeping der Kamer op den 1 Febr. aanstaande.

Ons wordt uit 's Hage geschreven:

»De Eerste Kamer der Staten-Generaal is bijeen-geroepen tegen Woensdag, den eersten Februarij aanstaande, ter hervatting harer werkzaamheden, die, zoo als men weet, thans bestaan zullen in de behandeling van het ontwerp nopens de spoorwegen. Het verslag der Kamer en het antwoord der Regering zijn gedrukt en aan de leden der Eerste Kamer rondgedeeld; zij zullen spoedig bekend en verkrijgbaar gesteld worden. Algemeen wordt met groote belangstelling de loop en de uitslag van hare beraadslagingen te gemoet gezien.

»De Tweede Kamer zal, naar men verzekert, tegen de helft der maand Februarij weder bijeenkomen.»

— In een ingezonden stuk van de *Amst. Ct.* wordt over de rigting der regerings-spoorwegplannen o. a. gezegd:

»Wij zien om een der onbeduidendste plaatsen, als Assen is, een nagenoeg nuttelooze lijn van vele mijlen aanleggen, terwijl de hoofdstad des Rijks, die meer in één jaar tot bekostiging der concessien bijdraagt, dan de geheele provincie Drenthe gedurende de 50 jaren der renteverzekering, ten eenemale buiten de voorgestelde lijnen gesloten is.

»Wie zou ooit hebben durven vermoeden, dat het vlek, hetwelk grootendeels zou verdwijnen als de regering den moed had het gerechtshof, waar ongeveer drie krimineele zaken in het jaar worden behandeld, op te heffen, den palm zou wegdragen boven het trotsche Amsterdam.

»*Sic transit gloria mundi.* Wie had durven veronderstellen, dat eene provincie van turf en struiken zich zou beroemen een groot gedeelte van den buit der miljoenen te zullen wegslepen, van welke aan de twee magtige provinciën Noord- en Zuid-Holland slechts een aalmoes wordt toegeworpen!

»De bewoners van de schoone en welvarende, volkrijke en met een zeehaven voorziene provincie Friesland zullen, om hunne Zuidelijke landgenooten te bezoeken, gedwongen zijn de provincie Groningen dwars, de provincie Drenthe in de lengte door te trekken, vóór zij Overijssel bereiken; en hunne produkten en handelswaren zullen een dagreis langer en kostbaarder worden vervoerd, dan zulks had moeten en behooren te geschieden. Met een gewonen postwagen zullen zij Overijssel spoediger bereiken, langs den kortsten weg, dan de spoorwagen, naar welken zij zullen omzien als de schaatsrijder naar zijnen medekamper, dien hij voorbijsnelt. De Friezen derhalve, dien men zegt dat houden van »*regtuit*», zullen dus, met uitzondering van één persoon, dien omweg niet verkiezen.»

Na vervolgens te hebben vooropgezet, dat de bruggenovergang over den Moerdijk niet zal komen of niet zal voldoen, wordt omtrent de Zuiderlijn nog gezegd:

»Onder de meest verbazende vindingen van deze zuiderlijn-koncessie, behoort de overwegende aanslag van spoorwegen in de provincie Noord-Brabant. Terwijl de bewoner van de vesting Breda, die op deze wijze al verwonderlijk gemakkelijk wordt te bereiken voor een eventuelen vijand, naar vier rigtingen zijne woonplaats kan verlaten, zullen de bewoners van het vorstelijk 's Gravenhage voortgaan met hunne ingewanden te bersten te stooten op den eenigen Hollandschen spoorweg, die nergens eene aansluiting heeft noch zal bekomen!»

Vervolgens wordt ook de slechte aansluiting onzer havens met het buitenland uiteengezet en betoogd, dat de doorgraving van Holland op zijn smalst geene vergoeding kan opleveren voor een slechten spoorweg, maar dat integendeel bij het daarstellen van een doeltreffend spoorwegnet, die doorgraving des noods door Amsterdam zou kunnen bekostigd worden.

In plaats dus van onedele hartstogten te gewa-

gen, die Amsterdam bij zijn tegenstand zouden bezielen, toont Amsterdam, dat het nog leeft. »Amsterdam is gelijk aan den Koning der wouden, wiens hartader men zou meenen slaauw te kloppen als hij rustig blijft bij de spelen en de dardelheid die hem omringen, maar de manen schudt en den poot dreigend opheft als zijne edelmoedigheid wordt getergd.»

Opmerkelijk is het, dat ook in Gelderland op gelijke wijs gedacht wordt. Het *Tielsch Weekbl.* bestrijdt het ook, dat de doorgraving van Holland genoegzame vergoeding zou wezen voor 't gemis van den verlangden spoorweg. »Het zou dan ook ons onbegrijpelijk voorkomen, zegt het *T. W.*, indien men te Amsterdam de dwaling van dit laatste niet inzag, niet overtuigd was dat, ook met de doorgraving van Holland op zijn smalst, de spoorwegkwesitie eene levenskwesitie blijft voor Amsterdam, en het gemis eener regstreeksche spoorwegkommunikatie met het buitenland door niets hoegenaamd kan vergoed worden, ja, juist bij 't bezit eener betere kommunikatie met de zee, zoo mogelijk, nog meer zal gevoeld worden. Amsterdam kan, naar onze meening, nooit deszelfs aanspraak laten varen op de bedoelde spoorwegverbinding.»

— Men verneemt, dat het Komitee tot bevordering van den aanleg van een spoorweg van Scheveningen langs 's Gravenhage tot aan en in verbinding met den Nederlandschen Rijnspoorweg, nabij Gouda, in verband met den aanleg eener zeehaven te Scheveningen, heden eene vergadering zal houden, waarin, na het doen van mededeelingen en het lezen van ingekomen stukken, zal worden overgegaan tot het bespreken van de zaak der zeehaven te Scheveningen.

— De *R. C.* zegt, dat het gerucht omtrent eene vervanging van den heer *Pahud* door den heer *de Kock* zonder grond is.

— De minister van binnenl. zaken heeft bekend gemaakt, dat de examens voor het verkrijgen van akten van bekwaamheid tot het geven van schoolen van huisonderwijs, voor de eerste maal in het loopende jaar zullen worden gehouden op Woensdag, den 11. April aanstaande, en volgende dagen; dat zij, die een dezer examens wenschen af te leggen, zich uiterlijk op den 27. Maart behooren aan te melden bij den schoolopziener van het distrikt.

— Den 18. dezer is door den raad der gemeente Meppel besloten, om de plaatselijke schoolkommissie, die haar ontslag had aangeboden, uit te noodigen hare betrekking te blijven waarnemen.

— Naar men verneemt, heeft de akademische senaat der Groningsche Hoogeschoolen heer *G. Vissering*, pred. bij de Doopsgezinden te Wormer en Jisp, *honoris causa*, tot dokter in de godgeleerdheid benoemd.

*— Wij vernemen, dat door het prov. gerechtshof in Utrecht, ten gevolge der vakature, ontstaan door het overlijden van den geachtten heer *Jhr. Mr. A. Coenen van 's Gravesloot*, de navolgende aanbevelingslijst van zes kandidaten voor de betrekking van Raadsheer is opgemaakt: *Jhr. Mr. J. L. Ram*, lid in de arr. regtb. alhier; *Mr. A. R. van Bel*, lid in de arr. regtb. te Amersfoort; *Mr. A. W. Wichers*, off. van justitie bij de arr. regtb. alhier; *Mr. G. Turk*, off. van justitie bij de arr. regtb. te Amersfoort; *Mr. C. Th. baron van Lijnden van Sandenburg*, advok. en *Mr. N. F. van Nooten*, lid van de arr. regtb., beide alhier.

— Voor de arr.-regtb. te Assen werd den 14. dezer een belangrijk proces gevoerd, dat veler aandacht tot zich trekt. In het jaar 1771 werd door het landschap Drenthe eene akte opgemaakt, waarin o. a. bepaald is, dat in de gemeente Smilde voor ieder huis jaarlijks aan de provincie en den staat huis- en plaatsgeld moet betaald worden. Deze belasting wordt thans door velen geweigerd. Belangstellend ziet men den afloop dezer zaak te gemoet.

— De direktie der Ned. bank maakt bekend, dat voortaan ook de bankbiljetten van f 500 in een nieuwe vorm zullen worden uitgegeven.

Die vorm is grootendeels dezelfde als die van het nieuwe biljet van f 1000. De eenige afwijkingen zijn, dat op de voorzijde de woorden *drie honderd Gulden* met eene andere letter gedrukt zijn dan de woorden *duizend Gulden* op het zoo even genoemde biljet, en dat de gravure op de achterzijde niet rood maar groen is.

— Ook van wege het Diocesaan kapittel van Breda is een adres van deelneming aan den Paus gezonden.

De heer *de Vos*, luit.-kol. bij de Amsterdamsche schutterij, vierde gister zijn 40 jarigen diensttijd met een luisterrijk diner.

In de *Hamburger Nachrichten* wordt melding gemaakt van de uitvinding, door twee Engelschen, *John Newcombe* en *Joseph Swya Lowell*, te Bristol, door middel waarvan de stoommachine aan boord der schepen voortaan ook zal kunnen gebruikt worden, als het schip een lek bekomen heeft, om de binnengedrongen water uit te pompen, en ingeval van brand aan boord het vuur te blusschen.

met al de kracht, waartoe stoom kan gebragt worden. Volgens genoemd blad is eene proefneming met dezen toestel te Bristol zeer goed gelukt. *A. C.*

— Uit Breda berigt men, dat, naar men verneemt, de kompagne van het 6e reg. infanterie alhier gestationeerd, dat te Woudrichem en te Loevestein gedetacheerd is, met den 1. Mei aanst. naar Geertruidenberg verplaatst wordt, zullende te Woudrichem en Loevestein slechts een klein detachement gevestigd worden.

*— Uit 's Bosch schrijft men ons: Gister werd hier de verjaardag van H. M. de Koningin-weduwe plegtig herdacht en op de gewone wijze gevierd, waartoe niet weinig bijdroeg eene schoone parade, ten twaalf ure gehouden, welke voor de inwoners meer belangrijk was, doordien ook de dragonders op het paradeveld geschaard stonden. Vermits wij toch van militairen spreken, moet ik niet onvermeld laten, dat de tegenwoordige minister van oorlog het met onze stad goed schijnt te meenen. Niet alleen immers hebben wij paardenvolk, dat, niettegenstaande 't geen de dagbladen in der tijd meldden, dit garnizoen nog zoo spoedig niet zal verlaten, iets, dat ik trouwens vroeger reeds heb gemeld; maar ook schijnt er gegronde hoop te bestaan, dat we wellicht ook rijdende artillerie zullen erlangen. Wij hebben alle reden te gelooven, dat het rapport, uit te brengen door de officieren, die de kommissie van onderzoek uitmaken, en die in onze stad de zaken hebben in oogenschouw genomen, allezins ten gunste van 's Bosch zijn zal, en dat, mogt er iets, mogt er zelfs veel ontbreken, onze stads-regering geene onkosten zal sparen, om alles, zoo veel in haar vermogen is, in te rigten, om het verblijf van dat korps alhier zoo goed mogelijk te maken.

Doch al dat nieuws verbleekt tegen de groote tijding, welke ik u melden moet, en die in 't gansche land weerklink zal vinden:

De wolf is dood! Jacques is niet meer!

Ge begrijpt ligt, dat onze gerenommeerde jagers, die zoo dikwijls de speelbal van de luimen en aardigheden van dien wolf waren geweest, met wier kruid, kogels en hagel hij scheen te lagchen, geen rust meer hadden, alvorens hunne wraak in 't bloed van den deugniet was gekoeld. Steeds waren ze op hun qui-vive; eene menigte boeren, veldwachters, leegloopers, enz. waren in dienst gesteld, om, bij het minste spoor, naar de stad te komen rennen, ten einde de jagers te waarschuwen, van wie sommigen de nachten rusteloos onder de wapens, als een soldaat in 't veld, plagten door te brengen, ten einde op het eerste sein naar het bedreigde punt te snellen. Gister eindelijk komt een hardlooper, onmiddellijk gevolgd door twee, drie anderen, de poort inholten en heeft juist nog tijd genoeg bewaard, om te zeggen, dat in het groote bosch onder Rosmalen de vijand zich vertoont, ja zelfs zich vermeet had den dorps-schoolmeester aan te grijzen. Zeven jagers trekken nu de stad uit, geroerd, zenuwachtig, dat spreekt van zelf. Het bosch wordt verkend en spoedig merkt men, dat het rondom in 't water staat, behalve op eene plaats, waar een paadje, nagenoeg een voet breed, een droogen toegen ook uitgang aanbiedt. Met de perspakciteit, aan jagers eigen, begrijpen ze onmiddellijk allen, dat de wolf daar is ingegaan, en dat hij langs dienzelfden weg ook weer moet uitkomen. Ze plaatsen zich dus op dat gevaarlijk punt en vergeten eigen lijfsbehoud voor de algemeene zaak. Na lang opjagen verschijnt de wolf, blijft bij het gezigt van zeven onbeweeglijke schimmen op een kleinen afstand staan, maar met zijn wolven-verstand die menschen wellicht voor geheel iets anders nemende dan ze zijn, steekt hij zijn oortjes omhoog en wil er kalm en bedaard tusschen door wandelen, doch zeven schoten te gelijk knallen door de lucht en een heeft hem 't hart doorboord. Na hunne vreugde door een luid hoera lucht gegeven en elkander in de eerste ontroering te hebben omhelsd, wordt er besloten om met zooveel leven, gerucht en opschudding mogelijk de stad binnen te trekken. Zoo gezegd, zoo gedaan. Twee jagers, met hunne jagtbuizen onder den arm, als in der tijd de jagers van *Chassé*, gaan voorop, gevolgd door twee boeren, die op hunne schouders den wolf dragen, welks pooten ze hadden bijeen gebonden en hem zoo aan een stok gehangen, daarna de andere jagers, terwijl de geheele stoet omgeven is door veldwachters, waarbij zich in de stad de politie-agenten aansloten, om de duizende van menschen, die, op de tijding van dezen triomf, waren toegesnel en de jongens, die uit de scholen waren weggelopen, zooveel mogelijk in toom te houden.

Die plegtige en statige optocht verschijnt voor het goevernementsgebouw, natuurlijk: *à tout seigneur, tout honneur!* van daar naar een koflijhuis, alwaar besloten wordt den wolf tegen een dubbeltje entree zichtbaar te stellen voor 't geëerd publiek — bij zijn leven kon men hem zien voor drie centen — en dat geld te doen strekken tot eene kleine tegemoetkoming voor die boeren, van wie hij het veed had geworgd of opgegeten. De representatie begon om vier ure, en zoo groot was de toeloop van de Bosscher nieuwsgierigen, dat om acht ure over de veertig gulden bijeengezameld was. Een ieder dacht nu, dat daarmede de zaak was afgelopen. Men bedroog zich. Ten negen ure worden de inwoners,

die stil bij den haard zaten, in hunne overpeinzingen gestoord door eene mooie muziek, en verbeeld u, 't was de muziek onzer afdeeling, welke, met haren officier aan 't hoofd, de galanterie zoo ver had gedreven van serenades te brengen aan die wolven-dooders. Ze begonnen natuurlijk bij den heer, *Jhr. B.*, als hebbende de eer van het gelukkige schot gehad, van daar bij de andere heeren, tot dat ze genaderd waren het huis van No. 6, waar eensklaps de pret gestoord wordt door de verschijning van den Plaats-kommandant, die de muzikanten uiteen drijft met een schrikkelijk geweld en veel leven, zoo men zegt, ook met eene serenade, doch van eene andere soort, aan den officier, die bij de muziek was. Wat de oorzaak van die handelingen is, weten we natuurlijk niet; vreemd is 't wel, dat er serenaden werden gegeven; doch na al 't geen ten onzen over dien wolf en zijne uitpattingen was verhaald, kon het dooden en de uitvaart van dat dier wel met muziek en dus met eene aardigheid, waardoor niemand schade leed, gevierd en die wolven-episode alzo besloten worden. En dat in aanmerking genomen, had de plaats-kommandant de burgers dat plezier moeten laten, dunkt ons; er is slechts eene kleinigheid noodig, om zich bemind te maken, maar veelal ook kan eene kleinigheid, vooral als er eene soort van kleingeestigheid in mogt gezien worden, oorzaak worden van geheel andere gevoelens.

*— Dames direktrices der bewaarschool te Wijk bij Duurstede mogten zich verblijden door voor hare te houden loterij van vrouwelijke handwerken enz. eene tweede vorstelijke prijs te ontvangen. *H. K. H.* de prinses *Frederik* der Nederlanden zond haar een fraai bewerkte tabouret daartoe ten geschenke.

*— Maandag avond zal, van wege de Utrechtsche Zedings-Vereeniging, in de Jakobi-kerk, ten 7½ ure eene bedestond voor de uitbreiding van het Evangelie gehouden worden, en Dinsdagavond ten 6 ure in de Remonstrantsche kerk de gewone bijbellezing.

— Het verdient wellicht bekendheid, dat zeker wetenschappelijk gevormd ontginner en landbouwer te Schoonoord de barre heidegronden met zeer goed gevolg kultiveert, door aanwending van kunstmest, die hij verkrijgt door verbranding van lompen en beenderen, in twee groote ovens tegen eene hoogte zoodanig in den grond gemaakt, dat niet alleen de asch en het verkoolde, maar ook de gassen allen behouden blijven en wel door ze langs een luchtdigt kanaal te leiden, aan welks einde rook en damp geabsorbeerd worden door drooge sponsachtige veenaarde. *N. R. Cl.*

— Te Ootmarsum is dezer dagen aan den heer *Dull* te Almelo een eik verkocht voor f 250,—.

*— Donderdag avond, 19 dezer, kwam er, in den winkel van den heer *van Kempen*, eene jufvrouw een ring koopen, dien zij eenige oogenblikken later terug bragt, om er eene andere voor in de plaats te hebben. *Mejvr. van Kempen* had bij het heengaan van de koopster, aan den bediende de opmerking gemaakt, dat zij haren ring aan den vinger had, waarop die jongeling, zijnde een weesburger van 18 jaren, genaamd *C. Jansen*, de deur uitsnelde, en de koopster spoedig in het oog kreeg. Zonder haar aan te spreken, volgde hij haar door eenige straten, tot dat zij eindelijk het Zeepaard introk. De jongeling keerde terstond terug, en spoedde zich in allerijl naar het bureau van politie, en verzocht daar twee agenten, met hem naar het Zeepaard te willen gaan. Dit geschiedde, en aan het logement gekomen zijnde, verzocht *Jansen*, de jufvr., die even te voren daarin gekomen was, te spreken. Nadat hij het aanbod, om binnen te komen, uit vrees voor spoedige verbergung van den ring had afgeslagen, werd hij met beide agenten in eene kamer gelaten, om door een glasraam, de bedoelde jufvr. in de gelagkamer te kunnen zien, en haar alzo te kunnen aanwijzen. Dit deed hij dan ook, en toen de dame te voorschijn kwam was zij genoodzaakt aan de beide agenten den ring met nog eene massa ontvreemde voorwerpen te vertoonen, waarop zij dadelijk werd gearresteerd.

— Voor Rotterdam heeft de heer *Thooft* op zich genomen tegen 1 Sept. een Hollandsch tooneel- en Duitsch operagezelschap te vestigen. Het plan is door de schouwburgvereeniging met algemeene stemmen goedgekeurd.

TEXEL, 20 Jan. Binnengekomen *Wilmelmina Lucia*, kapt. *Poolman* van Batavia.

WATERHOOGTE.

Arnhem, 20 Jan., 1,82 El. + AP. 8,77. Gev. 8 d.

De Rijnhoogte te Keulen den 20. Jan. 8 voet 5 duim; 8 voet 3 duim Rijn.

KOPENHAGEN, 15 Januarij.

Ofschoon het gedurende de laatste avonden in de straten en op de pleinen dezer hoofdstad rustig bleef, is het echter slechts eene schijnbare rust en meer en meer algemeen wordt het gevoeld, dat Denemarken in een treurigen toestand verkeert, zoodat men voor de toekomst beeft, zonder den sluier te durven oplichten. Alle weldenkenden gelooven, dat den Koning weldra geene andere keuze zal overblijven dan of de gravin *Danner* van het hof en uit het land te ver-

wijderen, of zijne kroon neder te leggen. En men vraagt zich af, of, besluit hij, zoo als te vermoeden is, tot dit laatste, zijn bijna zeventigjarige oom, de erfprins *Frederik Ferdinand*, dan de heerscher over een onstuimig volk worden zal, hetwelk hem bovendien om zijne vroegere handelingen veracht, toen hij, met schulden overladen en in handen van woekeraars gevallen, de Kopenhagenaars daarvoor boeten liet; dan wel of, staat die prins zijn regt ter wille van den aangewezen troonopvolger, prins *Christiaan* van Denemarken, af, deze dan wel algemeen erkend zal worden, en het woest geschreeuw, dat hij een heimelijk Sleeswijk Holsteiner is, zich niet veeleer luider en krachtiger zal verheffen.

Louise Rasmussen, thans gravin *Danner*, de vrouw wier betrekking tot en invloed op den koning de hoofdbron is van zoo veel afkeer, verwarring en bezorgdheid, is de onwettige dochter van een landraad in Westfalen, en werd in hare jeugd, tot voltooiing harer opvoeding, in het huis des nu ongeveer tien jaren geleden gestorven konsistoriaalraads *Möller*, te Münster, geplaatst, van waar zij op zekeren dag wegliep, om als winkeldochter bij een banketbakker te Dusseldorp weder op het toneel te verschijnen. Van daar nam de pachter van een landgoed in het Paderbornsche haar als huisvrouwster met zich. Na aldaar ongeveer een jaar gebleven te zijn kwam zij te Hamburg en van daar, men weet niet regt hoe, te Kopenhagen.

NAPELS, 14 Januarij.

Arrestatiën vinden hier weder bij menigte plaats. Het grensleger wordt versterkt; de aanwervingen in het buitenland worden met ijver voortgezet. Men geeft schatten voor vreemde soldaten; ieder man die dienst neemt krijgt 50 dukaten, vergoeding van reiskosten, terwijl hem koeijen met gouden horens beloofd worden, o. a. wit brood, dat voor de Napolitanen in het leger te goed geacht wordt. Den vreemden kolonels belooft men het traktement van luitenant generaal, en verder naar rato.

TURIJN, 17 Januarij.

De *Opin. nat.* betreurt het, dat de regering slechts aan materiele hervormingen denkt, daar toch ook het lager en middelbaar onderwijs allezins verbetering noodig hebben.

Lombardia meldt, dat de intekening voor 1 miljoen guldens geweren, die *Garibaldi* te St. Petersburg heeft opengesteld, volkomen geslaagd is. Door den ingenieur *Cavalini* is tot dat doel 176,250 fr. uit die hoofdstad ontvangen, om die in de algemeene kas te Milaan te storten.

WIENEN, 18 Januarij.

Uit Turijn is het bericht ontvangen, dat binnen kort doortastende maatregelen met betrekking tot de aansluiting zullen genomen worden.

Uit Parijs zijn gisteren dépêches ontvangen wier inhoud hier een zeer onaangename indruk heeft te weeg gebracht. Prins *v. Metternich* moet daarin verklaren, dat tot dus verre betreffende den afstand van Savoye aan Frankrijk nog wel geen formeele overeenkomst tusschen Engeland en Pruisen is gesloten, maar dat de onderhandelingen deswegens toch reeds vergenoeg gevorderd zijn om eene met Frankrijks wenschen overeenkomende verstandhouding te doen voorzien. Dat lord *Palmerston* allezins geneigd zou zijn Frankrijk te ondersteunen in geval onze regering met geweld de hertogen wilde restaureren, blijkt uit alle berichten.

De *Morgen-Post* meldt, dat *Franz Liszt* zich naar Rome begeeft, om van den Paus de noodige dispensatie te erlangen, ten einde eene Russische dame te huwen. De echtgenoot dezer dame leeft nog, doch daar hij de Grieksche godsdienst belijdt en de Latijnsche kerk dus dat huwelijk niet erkent, hoopt *Liszt* de dispensatie te bekomen, te meer daar er echtscheiding heeft plaats gehad.

— 20 Jan. Met. 5 pCt. 72.20; Nat. 79.50; Bank 868.—; Noord-Bahn akt. 194.—; Credit Anst. 201.—; O-Fr. Spoorw.-akt. 278.—; Lomb. Venet. —; Nieuwe 162; W. op Lond. 5 m. 15.10; G. 30.—.

BERLIJN, 19 Januarij.

In de konferentie wegens de kustverdediging is de aan de gevolmagtigden medegedeelde Pruisische memorie in de hoofdpunten door hen goedgekeurd. Na de sluiting der konferentie zal eene opname *in loco* van het terrein van de verdedigingsmaatregelen plaats vinden.

De officiële *Russische Invalide* gelooft nog, dat het Parijsche kongres zal bijeenkomen, en alles zal aangewend worden om de strijdende belangen der partijen met elkander te verzoenen en den vrede van Europa te bevestigen.

In den hoerenstand van Stockholm is besloten, om aan het voorstel van den vertegenwoordiger *Dalmann*, betreffende den staat der betrekkingen van de unie met Noorwegen, geen gevolg te geven, ten einde de bestaande verwijdering tusschen Noorwegen en Zweden niet te vergrooten, maar het geschi, zoo mogelijk, in der minne bij te leggen.

LONDEN, 19 Januarij.

De wensch van den heer *Gladstone*, dat de inkomsten-belasting met 1860 opgeheven moge worden, zal denkelijk geene vervulling erlangen. Op zich zelve is zij dan ook gemakkelijk te dragen, terwijl de betaling van een stuiver per pond sterling inkomsten eene bate van ruim een miljoen

ponden sterling aan de schatkist opbrengt; maar men beklagt zich toch over de wijze van omslag, die voor de rijkste bezitters dezelfde als voor de zeer beperkten is, zoodat, bijv. de markies van Westminster, wiens jaarlijksch inkomen op 700,000 ponden geschat wordt, in gelijke verhouding betaalt als iemand wiens inkomsten de 150 ponden niet te boven gaan.

Heden werd op het marktplein te Shrewsbury ingewijd het bronzen standbeeld, opgericht ter gedachtenis van den grooten lord *Clive*, den stichter van ons Indiesch gebied, door de overwinning van Plassij. Het monument, door den baron *Marochetti* vervaardigd, is ongeveer 10 voeten hoog, en staat op een zwaar voetstuk van Portlandschen granietssteen.

De jongste zoon van *Garibaldi* bevindt zich thans op eene te New-Brighton door een Italiaan beheerde kostschool.

Voor de assises van Sussex zal een aanzienlijk inwoner van Brighton teregt staan wegens veelwijverij, zoo als men die in ons land slechts weinig aantreft. Hij had met vijf vrouwen een huwelijk aangegaan, waarvan drie zusters zijn, en woonde gedurende 8 jaren met ieder harer zamen. Eene oneenigheid wegens het geven van de voorkeur aan een andere, bragt de zaak aan het licht.

De *Courrier des Etats Unis* meldt, dat zekere *George Sawyer* te Albion in Michigan in Mei II. een aanval van epilepsie of lethargie had, en zijne familie hem toen, in het denkbeeld dat hij dood was, liet begraven. Dezer dagen echter groeven zij het lijk op, om het in een grafkelder bij te zetten, en toen zagen zij het tot hunne hevige ontsteltenis met het gelaat tegen den bodem gekeerd liggen, terwijl het doodkleed verscheurd was, en de handen het hoofdhaar omklemd hielden waarvan een deel in wanhoop was uitgerukt. In hoe vreeselijken toestand moet de ongelukkige niet verkeerd hebben, nadat hij tot zich zelven gekomen was.

Uit Japan worden schandelijke zaken over de geldkwestie gemeld. De regering had nl. bepaald, dat de vreemdelingen dagelijks 150, en later dat zij 500 dollars konden inwisselen voor idzeboes. De bezitters van dollars wisselden die idzeboes later weer voor kobangs in, die te Shanghai bijna het dubbele in dollars gelden van wat men er te Kanagawa voor kan krijgen; zij maakten dus goede zaken. Dit wekte echter de zucht naar winst meer en meer op, en gaf aanleiding tot allerlei bedriegerijen. Zoo zond men, als men reeds zijne 500 dollars had ingewisseld, vrienden en kennissen uit om quasi voor zich zelven te wisselen, of men wisselde op zijne verschillende namen, het doende voorkomen, alsof die verschillende personen aanduiden, en dan lachte men hartelijk over die onnoozele Japanse ambtenaren, en pochte bij de Europeanen over die heldenfeiten. Van Shanghai, waar rijke kooplieden wonen, werden zooveel dollars gezonden, dat de Japansche schatkist het eindelijk moest opgeven, en toen den vreemdelingen te kennen gaf dat zij hunne aanvragen maar moesten inzenden en zij naar evenredigheid daarvan zou inwisselen. Dit gebeurde, de een vroeg 500 d. te wisselen een ander 1000, een derde 5000; een vierde echter dacht: als ik 't maar voor 't vragen heb dan ben ik ook niet met een beetje te vreden, en hij verzocht 20 miljoen dollars te wisselen. De Japansche regering ging aan het rekenen en de man die 500 d. had opgegeven kreeg niets; die van 1000 en 5000, enkele idzeboes, terwijl de rest voor den man van de 20 miljoen was, die de anderen hartelijk uitlachte; dezen gingen nu ook miljoenen vragen, maar de schatkist kon niets meer geven. De Engelsche konsul-generaal van deze schandelijke praktijk en kennis krijsende, heeft gedreigd er maatregelen tegen te zullen nemen, zoo zij weer plaats vonden, dat echter niet gebeuren zal, omdat de zaak nu geheel geëxploiteerd is, maar men zal andere ophogterijen uitdenken, en dat zal zoo lang duren, tot de Japansche regering en bevolking, om zich er voor te vrijwaren, ons het verblijf zoo onaangenaam mogelijk, ja onmogelijk maken. Reeds doen zich hier en daar teekenen daarvan op, getunge de moord van den Rus, waarvan de daders, ondanks de goede organisatie der politie niet ontdekt zijn, terwijl men zelfs beweert, dat de regering ze kent, maar niet wil aanwijzen. Ook was even voor het afzenden dezer berichten een bediende van een Europeesch konsul op straat door een Japansch officier vermoord.

— 20 Jan. Gec. 95; Peru 4½ pCt. 95, 5 pCt. 71¾; Venez. 2½ pCt. 27½, 1 pCt. —; Port. 5 pCt. 44¾; Sp. 5 p. 44¾, 1¾ pCt. 55¾; Rus. 4½ pCt. 98, 5 pCt. 110¼; Sard. —.

PARIS, 19 Januarij.

De groote fabrikanten zijn gisteren, na hunne ontvangst bij den keizer bij den minister van openbare werken toegelaten. De oppositie tegen 's keizers plannen is onder hen geenszins algemeen.

Volgens berichten uit Italië schijnt in de Marken eene beweging op handen, te weeg te brengen door *Garibaldi*, tegen den zin onzer regering, die, geeft men aan hare ontraddende stem in deze geen gehoor, naar men zegt, Livorno zal bezetten.

Het *J. des Débats* heeft met den meesten ijver het programma des keizers voor de handelsvrijheid toegejuicht. Na in een uitvoerig artikel al de voordeelen voor handel en nijverheid, en derhalve ook voor de mindere klassen te hebben opgenoemd, die

de vrijere handelsbeginselen moeten uitoefenen, eindigt de heer *Michel Chevalier* zijn stuk aldus:

„Geheel Europa heeft in den keizerlijken brief een onderpand voor de rust en den vrede gezien, en dit is niet de minste reden voor de toejuiching daarvan. Men mag het er intusschen voor houden, dat dit historisch dokument bestemd is, bij de beschaafde wereld op een ander gebied invloed uit te oefenen. De algemeene aanneming van vrijzinnige tarieven werd vertraagd, doordien Frankrijk zoozeer aan het verbodstelsel scheen te blijven hechten, ondanks de gezindheid des keizers voor een vrijzinnig tarief, waarvan Frankrijk in de eerste plaats de voornaamste voordeelen zou trekken. Ons vaderland heeft het voorregt, maar ook de gevaarlijkste verantwoordelijkheid, dat zijne voorbeelden, zoowel in het goede als in het kwade, tot leidraad voor de meeste andere staten strekken. Zoo zullen wij voor de geschiedenis verantwoordelijk zijn, dat wij te lang in de wereld gehandhaafd hebben de verouderde overleveringen van afzondering in den handel, hetgeen niet weinig bijdroeg tot den politieken tegenzin. Het tooneel verandert heden, en een schooner vooruitzicht opent zich; voor het vervolg zullen wij ook doen gevoelen, hetgeen een tegenwigt zal zijn voor politieken weersin, zoo die daardoor niet geheel uitgewischt wordt. Indien wij, — zoo als wij uit alles kunnen gelooven, — met de ons eigene kracht op dien nieuwen weg blijven volharden, zullen wij niet weinig bijgedragen hebben tot een algemeenen ommekeer van zaken, waarvoor het nageslacht ons levendig en diep erkentelijk zal zijn. Niets zal inderdaad zoo zeer als het nieuwe Keizerlijke programma bijgedragen hebben, om eene nieuwe orde van zaken voor te bereiden, ten gevolge waarvan, in plaats van den bloedigen najver op het slagveld, onder de volken, wordt gesteld de vruchtbare najver der wetenschappen, nuttige en fraaie kunsten, en dit is niet de minste aanspraak van het programma op de sympathie en algemeene bewondering, welke zich zoo zeer uit eigen beweging in Frankrijk, zoowel als buiten's-lands, hebben kenbaar gemaakt.”

Het gepantserd fregat *Gloire* zal weldra onder zeil gaan, misschien wel naar China. Het ijzeren bekleedsel is 12 duim dik en weerstaat de zwaarste kogels. Verder is het voorzien van een stalen enter- en vernielings-werktuig en getrokken geschut. Het zal dus in een zeegevecht nog al gewigt in de schaal kunnen leggen, en de schepen, die het aanzeilt, moeten onmiddellijk zinken. Heeft echter de vijand ook zulke schepen, dan moet het dra met een zee- strijd uit zijn, want, stooten zij tegen elkander, dan moet ook noodwendig een van beiden zinken.

Uit West-Indië wordt gemeld, dat het *Rudio*, den medepligtige van *Orsini*, en eenigen anderen veroordeelden in Cayenne gelukt is, naar Demerara te ontvlugten.

De heer *Jacquot*, genaamd *de Mirecourt*, die, na zijn ontslag uit de gevangenis en de betaling der boete, naar Engeland was vertrokken, heeft aldaar een libel tegen den keizer geschreven.

De Spaansche *Gaceta* deelt de overeenkomst mede tusschen den Heiligen Stoel en Spanje gesloten, waarvan de ratifikatie bereids uitgewisseld zijn. Daarin is bepaald, dat de kerk het volledige regt heeft om in Spanje goederen en waarden, welke ook, te koop en er de vruchten van te plukken; dat de geestelijke goederen in Spanje noch verkocht, noch vervreemd mogen worden, zonder vergunning van den Heiligen Stoel; maar ook dat de paus — op voorstel van Spanje en uit aanmerking van het moeilijke beheer der geestelijke goederen door de geestelijken — in hunnen verkoop heeft toegestemd, tegen vergoeding van inschrijvingen tot de volle waarde, ten behoeve der geestelijkheid, op het Spaansche 5 pCt. grootboek, welke inschrijvingen niet overgedragen mogen worden. Van bedoelden verkoop zijn echter seminariën, geestelijke huizen van verbetering en andere gestichten van dien aard uitgezonderd.

Uit China verneemt men, dat de regering alle bewoners van het Hemelsche Rijk, die koperen voorwerpen bezitten van meer dan 11 pond, heeft verzocht haar die onmiddellijk te verkoopen, opdat zij er geld uit kunne laten slaan.

— 20 Jan. Rente op tijd 5 pCt. 69.—; Fr.-Oost. Spw. 555; Sp. 5 pCt. —, 1¾ pCt. 55½.

BRUSSEL, 20 Januarij.

De herkiezingen te Leuven zijn geheel ten voordeele der klerikalen uitgelopen. Al hunne kandidaten zijn gekozen, namelijk de heeren *de la Coste* en *d'Overschie* voor den Senaat, en de heeren *Landeloos*, *v. Dormael*, *Beckman* en *de Man d'Allenrode* voor de kamer der Afgevaardigden. Alle voorzorgen waren genomen, om ongeregelheden te voorkomen; de troepen waren gekonsigneerd.

De kamer houdt zich intusschen bezig met de zaak der zinkfabriek te Luik, *la Vieille Montagne*, die men om der gezondheidswille meende te moeten opheffen. Het adres, daartoe van bewoners van Luik uitgegaan, is door de kamer naar den min. van binnenl. zaken gezonden.

De kamer zal zich nu waarschijnlijk met de ontwerpen voor openbare werken gaan bezig houden.

Snelpersdruk van L. E. BOSCH EN ZONN